

Dosarul nr. 2ra-262/22
2-20024316-01-2ra-25022022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: V. Holban
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Guzun, A. Malii, I. Dutca

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Advocare-Miron”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Brega împotriva Întreprinderii Individuale „Advocare-Miron” cu privire la declararea nulității actului juridic și repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 februarie 2020, Radu Brega a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Advocare-Miron”, prin care a solicitat: declararea nulității contractului nr. 418 din 26 februarie 2019, restituirea sumei de 3 000 lei, încasarea sumei de 3 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că împreună cu soția, Svetlana Brega, au convenit asupra inițierii procedurii de desfacere a căsătoriei.

Deși nu a avut unul față de altul nici pretenții materiale, nici solicitare privind stabilirea domiciliului copilului comun, Svetlana Brega a insistat asupra modalității de desfacere a căsătoriei pe cale judiciară.

Din lipsă de timp liber pentru a fi prezent la eventualele ședințe de judecată, a avut necesitatea angajării unui avocat, care să-i reprezinte interesele în instanța de judecată și astfel, s-a adresat pârâtului.

În persoana lui Ion Miron, a explicat nevoia contractării serviciilor de avocat pentru acțiuni în judecată și reprezentarea intereselor sale în instanță pentru desfacerea căsătoriei, totodată, atrăgându-i atenția că el și soția nu aveau pretenții materiale unul față de altul, au convenit asupra stabilirii domiciliului copilului comun și despre lipsa obiecțiilor față de stabilirea pensiei de întreținere a copilului.

Astfel, la momentul semnării contractului, i-a solicitat lui Ion Miron să-i prezinte dovada calității de avocat, ultimul prezentându-i licența de avocat.

La data semnării contractului pârâtul a încasat suma de 3 000 lei și deoarece nu i-a eliberat nici un bon de plată, ultimul a făcut mențiunea de achitare a sumei.

În zilele următoare după semnarea contractului, pârâtul a perfectat mandatul avocațional, încasând suma de 400 lei.

Deci, în baza contractului și mandatului acordat, Ion Miron a depus în instanța de judecată cererea de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei cu Svetlana Brega.

Ulterior pârâtul i-a prezentat încheierea judecătorului Maria Frunze (Judecătoria Centru) din 5 aprilie 2019, prin care acțiunea de desfacere a căsătoriei a fost restituită, pe motivul neînălăturării neajunsurilor menționate în încheierea Judecătoriei Centru din 11 martie 2019, și anume, pentru ne indicarea numărului de telefon sau alte date de contact ale pârâtei, indicarea motivelor imposibilității desfacerii căsătoriei pe cale extrajudiciară, precum și, autentificarea actelor anexate la cererea de chemare în judecată.

Mai târziu, pârâtul l-a contactat și a încercat să încaseze o sumă suplimentară, indicând că mandatul a fost perfectat doar pentru un singur proces de judecată, iar pentru a continua acțiunile de divorț este nevoie să achite costul perfectării unui nou mandat.

Deoarece a refuzat să achite un alt mandat, urmare a tergiversării acțiunii pârâtului în instanță, soția sa a angajat un alt avocat, suportând cheltuieli suplimentare.

Drept urmare, a fost depusă o altă cerere de chemare în judecată.

Reclamantul consideră că pârâtul a tergiversat premeditat procesul de acționare în judecată și a admis intenționat neconcordanțe la depunerea acțiunii în instanță, din cauza lipsei de bună-credință în exercitarea obligațiilor și, drept urmare, a fost necesară intentarea unei noi acțiuni în instanța de judecată de către soție.

Ulterior, pârâtul a depus din nou o cerere de desfacere a căsătoriei la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, însă aceasta nu a fost semnată de către reclamant.

A susținut că, în urma dubiilor apărute vizavi de caracterul dolosiv al acțiunilor pârâtului, a apelat la Uniunea Avocaților din Republica Moldova, fiind informat prin scrisoarea nr.UA/739 din 12 decembrie 2019 despre faptul că, Ion Miron nu figurează în lista deținătorilor de licență de avocat, licența acestuia fiind retrasă.

Astfel, a invocat că, deși pârâtul nu deținea o licență valabilă la data semnării contractului, în mod premeditat și prin comportament dolosiv și viclenie, a încheiat cu reclamantul contractul de prestări servicii, a încasat suma de 3 000 lei pentru prestarea acestor servicii, pe care le-a exercitat defectuos și exclusiv pentru dobândirea mijloacelor bănești prin înșelăciune.

Consideră că pârâtul intenționat l-a dus în eroare că deține licența de avocat, or în condițiile în care ar fi știut de la început că acesta nu deține o astfel de licență, ar fi renunțat de la semnarea contractului cu pârâtul.

Prin hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Brega împotriva ÎI „Advocare-Miron” cu privire la declararea nulității actului juridic și repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a declarat nul contractul de prestări servicii nr.418 din 26 februarie 2019, încheiat între ÎI „Advocare-Miron” și Radu Brega, cu repunerea părților în poziție

inițială, prin încasarea din contul ÎI „Advocare-Miron” în beneficiul lui Radu Brega a sumei de 3 000 lei .

S-a încasat din contul ÎI „Advocare-Miron” în beneficiul lui Radu Brega cheltuielile pentru taxa de stat în mărime de 150 de lei.

În rest cererea de chemare în judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 7 iunie 2021, ÎI „Advocare-Miron” a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de ÎI „Advocare-Miron” și s-a menținut hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond, potrivit căreia, cerința reclamantului privind declararea nulității contractului litigios cu repunerea părților în poziție inițială, este una legală și întemeiată, or din actele cauzei s-a constatat cu certitudine că la încheierea contractului de prestări servicii nr.418 din 26 februarie 2019 între ÎI „Advocare-Miron” și Radu Brega, Ion Miron nu deținea o licență de avocat valabilă, fapt care nu a fost comunicat reclamantului.

A reținut că prima instanța, constatând incidența prevederilor art.228 din Codul civil, raportate la circumstanțele cauzei, întemeiat a dispus declararea nulității contractului de prestări servicii nr.418 din 26 februarie 2019, cu repunerea părților pe poziția inițială și încasarea din contul ÎI „AdvocareMiron”, în beneficiul lui Radu Brega a sumei de 3 000 lei.

La 11 februarie 2022, ÎI „Advocare-Miron” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau instanța de fond.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea procesuală și materială care trebuie să fie aplicată, au interpretat în mod eronat legea, și au apreciat greșit probele.

Recurentul a susținut că prin hotărârea din 13 aprilie 2009 a Judecătorei Rîșcani a fost admisă cererea sa de chemare în judecată și a fost anulată hotărârea Comisiei pentru Etică și Disciplină din 14 decembrie 2006 cu privire la retragerea licenței sale nr.925 din 2 decembrie 2002.

În legătură cu acest fapt în anul 2009 a primit înapoi licența de avocat în original și legitimația de avocat.

Deci prin hotărârea Judecătorei Rîșcani din 13 aprilie 2009 a fost restabilit în profesia de avocat. Până în prezent are statut de avocat și este membru al Uniunii Avocaților și licența de avocat la momentul încheierii contractului de asistență juridică cu Radu Brega din 26 februarie 2019 nu era retrasă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 4 februarie 2022 (f.d.133), iar cererea de recurs a fost depusă la 11 februarie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 25 februarie 2022, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Advocare-Miron” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Individuală „Advocare-Miron”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh